

Udtalelse om:

- Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 90/539/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande, og
- Kommissionens forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 91/494/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for handel inden for Fællesskabet med fersk fjerkrækød og for indførsel heraf fra tredjelande⁽¹⁾

(93/C 201/17)

Rådet for De Europæiske Fællesskaber besluttede den 31. marts 1993 under henvisning til EØF-traktatens artikel 198 at anmode om Det økonomiske og sociale Udvalgs udtalelse om de ovennævnte emner.

Det økonomiske og sociale Udvalg besluttede at pålægge Georges Proumens (hovedordfører) at forberede arbejdet med spørgsmålet.

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog på den 306. plenarforsamling, mødet den 27. maj 1993, enstemmig følgende udtalelse:

Resumé af udtalelsen

ØSU godkender de to direktivforslag om ændring af direktiv 90/539/EØF og 91/494/EØF, men fremsætter dog nogle forbehold og en række forslag.

1. Generelle bemærkninger

1.1. ØSU mener, at Kommissionens rapport til Rådet om Newcastle disease er et vigtigt led i vurderingen af alle de risici, som denne sygdom kan medføre, især i forbindelse med handel inden for EF og indførsel af fjerkræ og rugeæg.

1.2. Sygdommens økonomiske konsekvenser for avlerne er velkendte.

1.3. Med de to ændringer søger Kommissionen med rette, på basis af de indhøstede erfaringer, at strømline allerede planlagte tiltag.

1.4. Endvidere tilstræber Kommissionen en vis forenkling af blandt andet de administrative procedurer.

1.5. Selv om ØSU ikke hører om ovennævnte rapport, håber det at vinde genklang for sine synspunkter. ØSU mener, at flere af rapportens punkter bør være genstand for henstillinger, eller præciseringer, primært af hensyn til fjerkræavlerne og især de mindre fjerkræavlere, men ligeledes for at hjælpe de nationale embedsmænd, navnlig i deres forebyggende rolle.

2. Bemærkninger til rapporten

2.1. De kompetente nationale myndigheder bør gøre fjerkræavlere opmærksom på problemet i områder, hvor trækfugle samles og i områder, hvor vilde duer er særlig talrige.

2.2. Der kunne opstilles en ikke-udtømmende liste over henstillinger angående ægdesinfektionsprocedurer.

2.3. De nationale myndigheder bør være særligt opmærksomme på import af frisk fjerkrækød fra lande, hvor Newcastle disease er enzootisk.

2.4. Gødningfabrikanter, som anvender fjerkrægødning, må orienteres om og anvende behandlingsmetoder for at undgå smittefare.

2.5. De nationale myndigheder bør gøre alt for at udrydde sygdommen blandt vilde duer, hvilket betyder, at der også må skrives ind i byerne. De må være klar over, at det ikke bliver nogen nem opgave.

2.6. Overfladevand udgør en stor smitterisiko, så også hér bør der opstilles og udsendes så udtømmende lister som muligt over behandlingsmetoder.

2.7. Uden igen at se på den holdning tre medlemsstater indtager til vaccination (Irland, Danmark og Nordirland som en del af Det Forenede Kongerige), skal det bemærkes, at vaccination forekommer at være den bedste metode til at beskytte sig mod sygdommen, forudsat at den finder sted under passende vilkår.

2.8. Den obligatoriske vaccinationsattest for konkurrencebrevduer bør udstedes af en officiel eller autoriseret dyrlæge.

(¹) EFT nr. C 89 af 31. 3. 1993, s. 8-12.

3. Ændringer af direktiv 90/539/EØF

3.1. Kommissionen sigte med ændringerne er:

- at bringe orden i de forskellige lovtekster,
- at definere eksportbetingelserne bedre,
- at fastlægge en effektiv, men mindre stringent kontrolplan.

Disse målsætninger er klart defineret i det nye direktivforslag.

3.2. Det skal fremhæves, at Kommissionen erkender, at nogle medlemslande (Irland, Nordirland, som en del af Storbritannien, og Danmark) ikke benytter vaccination. Om fornødent kan denne særstatus dog trækkes tilbage.

3.2.1. Subsidiaritet spiller fortsat en rolle, men hvis der er risiko for sygdomsspredning, skal EF-reglerne overholdes.

3.3. Veterinærkontrollen, som udføres månedlig, er en følge af de indhøstede erfaringer og medfører, at overflødige administrative skridt ophæves, så meget det nu lader sig gøre.

3.4. I den forbindelse er én medlemsstat, nemlig Irland, bange for det personale, som ikke er veterinæruddannet, men som arbejder under dyrlægers tilsyn med inspektionsopgaver. Man frygter, at bestemmelserne vil blive gennemført striks, og at de pågældende ikke vil kunne fortsætte deres arbejde, medmindre der findes frem til overgangsforanstaltninger, hvor der tages hensyn til de pågældende personers lange erfaring på dette felt.

3.5. Selv om dyrlægerne skal underrette de kompetente myndigheder om sygdomstilfælde eller mistanke herom, fritager dette ikke avlerne for ansvar, specielt hvis disse fatter mistanke om sygdommen.

4. Ændringer af direktiv 91/494/EØF

4.1. Vaccinationsspørgsmålet skal under alle omstændigheder være løst inden den 1. januar 1995 afhængig af rapportererne fra Den Stående Veterinærkomité.

4.2. Den nye artikel 10 om sundhedsbestemmelser for importeret fjerkrækød godkendes helt og aldeles, idet artiklen sikrer avlerne i EF mod illoyal konkurrence fra tredjelande med lempeligere regler.

Bryssel, den 27. maj 1993.

Susanne TIEMANN

Formand for

Det økonomiske og sociale Udvalg